



ALBINA



ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni " 3 Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

- Irimia Popescu, Ceva despre tutun.
R., Ruina Sf. Impărați. (Cu ilustrație).
I. Zotta, Tot în chestia răspândirii cărților în popor.
A., Vederi din București. (Cu 3 ilustrațiuni: Biserica Bucur,
Biserica Sf. Gheorghe, Biserica Bărăției).
I., Cunoaștem Palestina?
M. Gorchi (trad. G. Carp), Moș Arhip și Lenca. (Urmare).
V. S. Moga, Cronica agricolă, economică și comercială.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Moartea muștelor.

CRONICA:

Corpurile legiuitoare. — Informațiuni. — Muzee și expoziții. —
Scrisoare către Redacție. — Convocare. — Bibliografie. — Titlurile
de rentă ieșite la sorți.

PAGINA COPIILOR:

Neculcea, Călugărul și hoțul. (Cu 2 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor, anul III,
No. 23 dela 20 Martie 1911.



CEVĂ DESPRE TUTUN

Tutunul este o plantă înaltă de 1 m. 30 până la 1 m. 60, cu foile verzi, late și cu florile gălbui roșcate.

Această buruiană s'a introdus în Europa din America unde Columb când a descoperit acest Continent, a observat că oamenii pe care i-a găsit acolo o fumau înfășurată în foi de porumb

La 1496 un călugăr spaniol, *Roman Pan*, s'a ocupat mai de aproape de ea.

Tutunul se mai numește și *tabac*, nume ce i s'a dat de la orașul *Tabaco*, ce se află așezat d'asupra golfului Mexic, și unde Spaniolii l-au găsit întâia oară.

Noi, Românii însă, înțelegem prin tabac, numai pulvere de tutun pe care unii oameni o trag pe nas.

Cele dintâi seminte ale tutunului se zice că au fost trimise din America în Europa la anul 1560, prin *Ion Nicot*, ambasador în Portugalia al lui Francisc al II-lea regele Franței. După numele acestui ambasador tutunul s'a mai numit *nicotiana*, precum și *iarba ambasadorului*. I s'a mai zis încă tutunului în trecut și *iarba sfântă*, fiind considerată ca o plantă sfântă. Aceasta până la anul 1624 când Papa Urban al VIII, ¹⁾ oprî a se mai aduce tutun și a se

¹⁾ În marea biserică Sf. Petru din Roma, se află și statuele papilor. Vizitând acum câțiva ani această biserică, călăuza îmi atrage atențiunea asupra statuei papei Urban VIII, care eră făcut cu e mică cutiuță în mână. Această statuă a fost lucrată de celebrul sculptor Italian *Bermini* care a trăit între anii 1598 și 1680. El de sigur a făcut pe papa cu tabacherea în mână ca o reamintare pentru urmași, că el a fost acela care a oprit fumatul în biserici.

fumă în biserici, amenințând cu afurisenia și isgonirea din țară, pe cei ce se vor abate.

Regele *Iacob I* al Angliei, care a domnit de la 1603 — 1625, a luptat mult în contra tutunului. El prevăzuse amenzi pentru cine se ve prinde că fumează. După acest rege, la 1634, ducele Moscovei *Mihail Romanow*, în urma unui mare foc, ce luase naștere din țigări, a făcut legi aspre pentru cei ce se găsea că fumează. Ei erau crunt bătuți sau li se tăia nasul sau chiar îi omoră.

Dar cu toate aceste amenzi și legi, întrebuințarea tutunului, din nenorocire, a mers înainte, în cât astăzi fumează nu numai mulți oameni, dar încă și multe femei și chiar copii.

Tutunul conține în el o otravă pe care învățații a botezat-o *nicotină* și care se poate scoate (separa) din tutun, prin anume mijloace. Separată de tutun, ea se înfățișează ca un lichid uleios, fără culoare, cu un miros tare și cu un gust acru, arzător.

Nicotina este una din otrăvurile cele mai puternice; este destul 8 picături pentru a omorî un cal, în 4 minute.

Ori ce tutun conține nicotină, cu deosebire că unele soiuri conțin mai multă, altele mai puțină.

Tutunul de lux, scump, conține de multe ori mai multă nicotină de cât cel inferior. Așa în Franța s'a constatat că țigările cari se vând cu 5 centime (5 bani), conțin 1,5 până la 2 grame nicotină la sută de grame de tutun, pe câtă vreme acelea ce se plătesc cu 15 centime, conțin 2,7, deci aproape 3 grame.

Prin *tabagism* se înțelege în medicină, otrăvirea cu tutun. Această otrăvire este de două feluri: *acută* și *cronică*. Se zice că *otrăvirea e acută*, repede, când omul otrăvit are dureri de cap, amețeli, turburări în vedere și auz, greutate în respirațiune, vărsături, eșire afară; apoi i se răcește corpul, cade în nesimțire și moare asfixiat, înăbușit.

Copiilor când încep a fumă, fiind neobișnuiți, li se întâmplă adesea otrăviri. Ei au dureri de cap, amețeli, greață și vărsături, și înădușeli reci.

Oamenii cari fumez prea mult, se otrăvesc zilnic, sufer de *tabagism cronic*. Ei au pielița gurii și a fundului gurii iritată, îngroșată, mistue anevoe măn-cările, au dureri de stomac, de cap și ameteți; au bătăi tari și neregulate ale inimii, tușesc, simt corpul rece, pier din ținerea de minte, le tremură mâinele, se slăbesc picioarele, etc.

Cine fumează dar mult, și îndură suferințele de mai sus, să nu se mire de unde-i vin.

Tutunul este vătămător pentru sănătatea omului; se pretinde totuși de unii că în mică cantitate, fumat cu măsură, puțin de tot, ar aveà însușirea de a mări puterea de lucru, a face mintea mai limpede și vorbirea mai repnde

Un d-r francez, d. *Labonnejon*, pentru a se în-lăturà pe cât se poate otrăvirile cu tutun, sfătuește pe fumători următoarele: când fumează, să nu în-ghiță fum, să nu mai aprinză țigarea odată stinsă, să nu fumeze țigarea până la muc, căci cea mai mare cantitate de nicotină din țigare (două treimi). se îngrămădește în partea din urmă a țigării, către muc.

S'a observat că lulelele ne întrebuițate de mult, determină semne de otrăvire, când se reîncepe a se fuma cu ele.

În fine, vom spune că tutunul este relativ, și un antiseptie al gurei; unii doctori îl sfătuește ofticoșilor, la începutul boalei.

Zeama de tutun se întrebuițează în veterinărie, mai ales în contra păduchilor, purecilor, etc., trebuie însă să ne ferim a ne folosi de ea, când pelea animalului, are răni, sgăriituri, jupuituri, căci se poate otrăvi.

Irimia Popescu
Medic-veterinar

Suntem deã în a șasa lună din anul al 14-lea al revistei; totuși un bun număr de abonați nu ne-au înaintat încă costul abonamentului. Rugăm dar cu insistență pe d-nii abonați, să ne trimită prin mandat postal micul cost al abonamentului și să nu ne mai expună la cheltueli cu trimiterea chitanțelor prin postă.

Credem că d-nii abonați își dau seama de sacrificiile ce facem, dând numeroase ilustrațiuni, tablouri colorate, hârtie bună, etc., toate numai pentru 5 lei pe an.

Administrația.

RUINA SF. ÎMPĂRAȚI

În Târgoviște se află, lângă biserica catolică, o ruină vestită, zisă a Sfinților împărați. Ea a fost o biserică înălțată de Mateiu



Ruina Sf. Împărați

Basarab la anul 1650. Asupra ei scrie un articol d. Virgil Drăghiceanu în „Buletinul Comisiunii monumentelor istorice“ (Art. III

No. 3). D-sa spune că biserica a avut hramul Sf. Nicolae, pe care l-a păstrat până la mijlocul veacului XVIII.

Arsă la 1821, când se adăpostise Turcii în ea, biserica s'a reparat și a slujit credincioșilor până pe la 1845, având însă hramul Sf. Constantin și Elena (de aci numele de: Ruina Sf. împărați).

Reproducem în No. de față și vom da și în numerele viitoare după citatul „Buletin” mai multe vederi ale acestei mărețe ruine.

R.

Tot în chestia răspândirii cărților în popor

Chestiunea răspândirii cărților în popor este fără în doea de-o importanță mare, ea face parte din primele linii a «rezolvirei chestiunii țărănești». Nu rămâne îndoeală că dacă săteanul nostru ar citi, s'ar instrui, ar căpăta cunoștinți în diferite ramuri, s'ar ușura mult calea și munca acelor ce voiesc a îmbunătăți soarta săteanului. Aici dar ancheta deschisă de domnul Adamescu în această revistă, ar trebui să atragă atenția și păreriile acelor, care se interesează de ridicarea păturii țărănești.

În principiu cărțile ar trebui să fie căutate de cititori, nu cititorii să fie căutați de cărți. Dar țaranului nu-i place să citească. Aceasta trebuie să fie punctul de plecare: dezvoltarea gustului de citit.

Citirea e o dexteritate, care prin repetare, devine o deprindere, o dorință, o necesitate de-a citi. Învățământul celor 4—5 ani de școală a fost departe de-a-i dezvolta gustul cititului. Să mărturisescă fiecare, dacă — cel puțin acum 10—12 ani — ajungeai prin cl. IV secundară fără să fi avut dorința de-a mai citi și o carte în afară de școală. Mai ales elevii de școală primară sunt lipsiți de o bibliotecă scrisă în chipul lor de gândire, mai pune și un sistem defectuos de predare a unora, se explică îndată ce dorința de citit iese absolventul,

Alta. După ce a ieșit din școală, n'are ocazie nici să vadă, nici să cumpere o carte; la țară nu se găsesc nicăeri cărți de citit (cu o grijă deosibită legiferată se pune la dispoziție rachiul, tutunul, etc., numai cărți, nu). Așa absolventul încet încet pe lângă că uită să citească, dar se deprinde cu necititul (cărți de acestea nu sunt, chiar cu școală mai multă).

În alt punct vine chestia scumpetei cărților. Pe când sunt învățător, am căutat să răspândesc cărți prin ținerea unui depozit veșnic la școală. Săteanul, când e sfătuit îi place să cumpere o carte, dar când vine chestia de cost aici e încurcătura. Am niște cărți foarte instructive ale D-lui S. T. Kirileanu «Povești populare», prețul 1 leu. Autorul, mi-a mărturisit că tipărind într'un număr restrâns de exemplare îl costă scump

tipăritul, mi-a spus însă să le vând cu 75 bani bucata, totuși se desfac cu greu. (cartea are 80 pagini)

În aceasta privință ar trebui o intervenție a celor îndrept către fabricile de hârtie, ca materialul cât trebuie pentru cărți populare să-l dea cu cel mai redus preț, ar putea fi chiar o culoare anumită a hârtiei. Concesia tipăririi unor astfel de cărți ar trebui încredințată unui singure case, care să poată fi și ușor controlată. N'ar fi rău, dacă casa școalelor ar avea tipografia ei proprie, așa că la cărți populare să nu și scoată decât cheltuielile. În acest mod cărțile ar ajunge foarte ieftine.

Acum vine chestia: Ce să se tipărească? Să plecăm din practică. Când vine un sătean și cere cărți din bibliotecă, îți pretinde numai decât ca să fie de povești sau de poezii. Să ne folosim de acest gust al lui și să i să tipărească cărți odată numai de aceste. *Trebuie de luat suma că înainte de-a da săteanului cunoștinți, să-i dezvoltăm gustul cititului.* Toate nu se pot face odată, trebuie încet, încet, căci aceasta-i calea naturalului, aceasta trebuie să fie punctul de unde să plecăm. Timpul cât trebuie să facă invazie cărți de povești, poezii, anecdote, snoave, etc. nu se poate preciza, va trebui însă să se tipărească printre aceste, dar foarte încet, broșuri, cărți cu cunoștințele sub formă de povestiri, călătorii, etc.

În această privință societatea «Steaua» care ar putea să-și ia angajamentul acesta, va trebui să-și modifice planul de până acum.

Nu trebuie să uităm apoi pe scriitorul popular. Oamenii cu cunoștinți înalte sunt prea influențați de formele literaturii culte, ori străine; poporului îi trebuie ca să-i scrie «acel moșneag șagalnic» cu vorbele lui întocmai. Iată de pildă, scriitorul Dragoslav, e un eveniment povestitor, deasemenea D-l Fl. Cristescu, care începuse a publica în revista d-vs. Istoria Neamului, este, de sigur, o inovație pe această cale.

Vine acum chestia distribuirii cărților populare. Aici trebuie bunăvoință și căi sunt multe. În primul rând, dacă s'ar putea prin colportori. Sunt încasatori săteni dela «Gazeta Țăranilor» «Neamul Românesc» care colindă satele, eu cred că la numărul acestora mai adăogându-se câțiva, chestiunea ar fi rezolvată până la un punct. Băncile Populare și cooperativele ar putea chiar și fără un câștig să consacre 2—300 lei în fiecare comună pe cărți, pe care să le vândă și să comande altele. S'ar putea trimite apoi cărți învățătorilor și preoților, cu îndatorirea ca cele nevândute să fie reprimite de librari, s'ar putea face apel și la ceilalți factori de prin comuni; chiar regia monopolului ar mai putea distribui; factorii rurali ar fi bucuroși să primească și această sarcină benevolă pentru a-și realiza un câștig cât de mic.

Să se găsească cărți de vândut la cantinele regimentelor, iar domnii gradați ar putea sfătui ca fiecare să-și cumpere câte o cărticică.

S'ar putea găsi și fonduri pentru concursuri de alcătuirea cărților. In fiecare an să se tipărească călindare de perete și de buzunar, ieftine și frumoase

Aceasta am avut de zis; colegii și cei iubitori ai țărânimii și programului general, să nu întârzie a-și spune cuvântul în număr cât mai mare, căci numai atunci ancheta va da rezultate sigure, precise, pe care să se poată face o mișcare către faptă, în chestia de care s'a vorbit.

Ioan Zotta

Dirigintele Școlaei din Dorna, Suceva.

VEDERI DIN BUCUREȘTI

Incepând cu No. de față, vom da din când în când vederi de monumente, strade, statue, clădiri, tipuri, etc., din capitala țării. Interesante unele din punctul de vedere artistic, altele din punctul de vedere istoric, ele merită să fie cunoscute.

Dăm pentru azi *Biserica Bucur*, care e socotită drept



Biserica Bucur

cea mai veche biserică din București. Căzută în stare de ruină, ea este de multă vreme închisă cultului, acum însă i se face reparațiuni și probabil că se va putea întrebuința.

Dăm apoi *Biserica Sf. Gheorghe*. E vorba de Sf. Gheorghe zis „Nou“, care în vremuri „mai vechi avea cu totul



Biserica Sf. Gheorghe

altă formă; iar pe locul unde e acum grădina Sf. Gheorghe, care înconjoară biserica, erau clădiri mari cu prăvălii vestite, zise „bolți“.

Dăm în fine *Biserica Bărâției*, adică biserica catolică, așezată în apropiere de Sf. Gheorghe.

A.

INFORMAȚIUNI

Societatea Progresul Silvic va ține anul acesta, ea și în anii trecuți două conferințe silvice:

În ziua de 19 Martie 1911, d. inspector silvic și profesor *Petre Antonescu*, va vorbi despre **Sivicultura în Belgia**.

În ziua de 26 Martie 1911, d. inspector general și profesor, *N. G. Popovici*, va vorbi despre: **Pădurile țării și administrația lor față cu noile legiuri silvice**.

Conferințele se vor ține în zilele indicate, la orele 9 seara, la sediul Societății, dela Administrația Domeniului Coroanei, Str. Știrbey-Vodă No. 3.

* * *

Orele de serviciu în Administrația Centrală a Ministerului Instrucțiunii și al Cultelor și în celelalte Administrațiuni dependente de el, vor fi cu începere dela 16 Martie a. c., și până la alte dispozițiuni, dimineața dela 9 — 1 și după masă dela 4 — 6.



Biserica Bărăției.

MUZEE ȘI EXPOZITII IN BUCUREȘTI

Muzeul Simu — Deschis publicului Duminicile și Joile dela 11 ore a. m. până la 3 p. m.

Ateneul român (vizitarea localurilor și colecțiilor sale). — Deschis în fiecare zi, 9—12 dim. 2—4 d. a. Taxa de intrare 50 bani.

Muzeul etnografic și de artă națională (Monetăria Statului, șoseaua Kiseleff). — Deschis Joia și în zilele de sărbătoare dela orelle 10 dim. până la 5 d. a.

Muzeul de antichități (Universitate). — Deschis Marți, Joi, Sâmbătă și Duminică dela 10—1.

Muzeul zoologic (șoseaua Kiseleff). — Deschis Duminica și sărbătorile dela 10 dim.—4 d. a., și Joia dela 1 a. m.—3 d. a.

Muzeul de icoane (Casa Bisericeii). — Deschis Joia dela 3—5.

„Arta“ (Strada Lascar Catargiu, 17). — Expoziție permanentă de pictură, sculptură și atelier artistic de fotografiat.

Biblioteca Academiei Române. — Pentru cărți tipărite, este deschisă dela 8 dimineața până la 6 seara; pentru manuscrise și documente, dela 8—12 și dela 1—6.



CUNOAȘTEM PALESTINA?

S'a scris mult despre Palestina, zice Alfred Rossig, dar de bună seamă că nu e țară mai puțin cunoscută. Mulți Europeni și Americani călătoresc pe-acolo, dar, urmând drumurile bătute, văd numai o parte neînsemnată și nu cea mai în stare [a da idee adevărată despre pământul sfânt.

Se crede că Palestina e pustie, cu stânci și câmpii pleșe, urâtă din toate punctele de vedere, dar căutată numai pentru amintirile ce se leagă de ea.

În adevăr, înse, Palestina e o Svițeră a Resăritului. E în cea mai mare parte a ei muntoasă, cu munți și lanțuri de munți, vârstată cu pășuni zâmbitoare și cu lacuri pline de frumusețe. De pe înălțimile Libanului, cari ajung la 3.000 de metri, până la adâncitura în care se află Marea Moartă, la 400 supt fața mării, pământul Siriei și Palestinei se urcă trepte,-trepte.

Ai acolo cele mai întinse zări de pe fața Pământului. Te uimesc depărtările până la cari pătrunzi cu ochii. Sunt câteva locuri de unde vezi țeara 'ntreagă.

Limpezimea văzduhului ajută și ea. Aiurea întunecă zărilor. Acî nu vezi numai sătucul sau orașelul tău, ci fți vine a crede că tot Pământul. Cerul ți se pare nespus de-aproape și de puțin boltit, stelele scântee așa de viu, încât ai crede că le poți prinde cu mâna.

Intr'o noapte cu lună, zice Rossig, am mers călare dela Tiberiada la Saffed. Mare parte din podișul ce merge mereu urcându-se e semănat cu stânci găurite ca buretele, ai zice că un vulcan străvechiu le-a respândit acolò. Iei-colo calul călcă pe tigve sau oase, de pe cari fiarele au ros de mult toată carnea. În munți auzi urletul șacalilor asemănătoare cu plânsetele unor oameni desnă-dejduți.

Asemenea ținuturi vor fi slujit prorocilor la zugrăvirea fioroasă a învierii din vremea de-apoi.

Vederi mărețe întâlnești și în munții Iudeei, nu departe de Ierusalim. Stâncile albe de piatră de var se grămădesc în forme uimitoare. Prăpăstii adânci se deschid, podișuri cu trepte se înalță ca niște terațe zidite, ca temeliiile unor cetăți ridicate de uriași.

Chiar unde măreția aspră a țerei se îmblânzește până la frumusețe italiană, tot păstrează o pompă serbătorească. Nu îndeamnă la veselia vieții. Sunt decorațiile unei scene serafice. Lacul Tiberiadei se 'ntinde ca un zmarald uriaș, topit și muncit de valuri. Deasupra lui scânteie în depărtare vârful de argint al Hermonului, ca Mont Blancul deasupra lacului Genevei. Peste stâncile albe, cari-i alcătuesc malurile, plutesc neguri suptiri, slab viorii și trandafirii deschis, ca niște valuri neasemuit de delicate, pe cari mâini de îngeri nevăzute, le-ar flutura în aer. Și serbătorește, tainic, chiar în lumina zorilor, se lasă aceste valuri până unde brațul albastru al Iordanului ese din lac, șerpuint printre trestii și papură.

Dar numai Carmelul și zările ce ți se deschid de pe el îți arată adevărată Palestină necunoscută. Urcându-te printre viile coloniștilor nemți, numai până la jumătatea muntelui, ai o vedere ca la Sorrento sau Neapol. Jos se'ntinde golful Haifa, făcând o jumătate de cerc albastru-închis, împrejmnit de lurmali și de cășcioare drăguțe albe. Mai sus, trecând pe lângă schituri înalte, 'ajungi pe culme și vezi atât marea întinsă cât și vârfulurile coperite cu nea ale Libanului. Puține locuri în lume sunt mai frumoase. Ca și la Tiberiada, te copleșește și aci un farmec măreț.

Din pricina împrejurimilor ce slujesc de cadru, locuințele oamenilor, satele și orașele, par mai frumoase decât aiurea. Chiar azi, când Ierusalimul, față de strălucirea veche, e ca un cerșetor învelit în sdrențe față de-un rege înveștmântat în profiră și aur, tot face întipărire deosebită și înălțătoare. Pe stânci uriașe albe se înalță orașul clădit din bucăți mari de piatră albă tăiate regulat. Din lipsă de lemn și casele cele mai sărace sunt tot de piatră tăiată alla rustica.

Căldura preface în aburi orice ploae, așa că se păstrează neîntinat albul stânței. Deasupra acestor clădiri monumentale se'nalță pe muntele templului, pe al lui David și al Maslinilor, moschee, cetățui și mănăstiri, împrejurate cu ziduri vechi, dând orașului o înfățișare, care e numai a lui. Cât de măreată o fi fost odinioară întipărirea, când dealurile erau unite prin poduri așezate pe arcuri boltite și când pe muntele Sionului erau templul și palatul lui

Solomon, iar nu moscheea lui Omar! Numai acropola Atenei se poate asemăna cu acest munte al templului, căci și unul și altul s'au îmbinat cu o natură atotputernică.

Dar și cele mai mici sate arăbești, mai ales în partea muntoasă, fac întipărire nimitoare. Urcându-se pe terațe, casele lor albe cu acoperișuri plane ori în chip de cupolă se desprind frumos de pe verdeța grădinilor. Căci și asta e greșeală mare, foarte răspândită, că Palestina e cu desăvârșire secătuită, pustie și neînstare a da vegetație. În adevăr, sunt unele părți goale din pricina despalurii. De bună seamă, călătorii au judecat-o de pe priveliștea ce înfățișează în timpul drumului pe calea ferată dela Iaffa la Ierusalim. De-aceea își închipue o țeară moartă lâng, o mare moartă. Dar cine ese dincolo de barierele orașelor și de șinele căilor ferate și colindă satele, se miră de bogăția tropicală și aproape tropicală ce li se desfășoară înaintea ochilor.

Mai ales primăvara e fermecătoare, când munții se snălțează cu nenumărate flori de-o frumuseță fără seamăn. Ne vom face idee de bogăția în flori a Palestinei, când vom ști că are 5.000 de feluri, pe când în Anglia numai 500.

Între șirurile de munți se întind șesuri mari, bogate, unde seamănă grâu, orz, dura (mălaiu tătarese), bob, sesam. Dar Palestinei îi dau frumuseță deosebită pomii. Grădinile, fie de cele uscate ori udate, pretutindene le încenjoară cu garduri de cactuși, cari aci ajung groși cât copacii.

Nu poate fi nimic mai frumos decât pomi roditori a lăpostii îndăretul gardurilor de cactuși. În șiruri lungi vezi portocali și lămâi, rodii și smochini, pierseci, caiși și migdali. Și sus, deasupra pomilor mici, se'nalță, împodobii cu foi mărețe, hurmalii, în umbra căror, frunze, sus în aer, strălucesc șiraguri lungi și dese de hurmale ca niște săculețe aurii.

Cu totul altă întipărire îți fac grădinele de măslini. Li sădese în șiruri depărtate de câte zece metri ca să aibă unde li se întinde rălăcinele. Măslinii trăesc foarte mult și dau roade chiar la vârsta de o mie de ani. În ciuda războaelor ce-au bântuit-o, Palestina are cei mai bătrâni măslini din lume. Pădurile de măslini dela Haifa, sădite zice-se de cruciați, cele dela Ramlé, cari ar fi de pe vremea Romanilor, iar mai ales cele străvechi dela Gethsemane lângă Ierusalim, sunt cel mai minunat lucru pentru orice naturalist.

Unii din ei au trunchiuri groase de trei metri și par împlete și înodate din sute de trunchiuri tinere și mlădioase. Frunzele moi și de culoare deschisă scântee ca de argint. Acești măslini

străvechi sunt monumente vii ale celor mai însemnate întâmplări ale neamului omenesc.

Când încep a fâșii încet, iar hurmalii își mișcă frunzele mari ca niște aripi de păsări din basme, fără voie te-afunzi în gânduri.

Trad. de I.

MOȘ ARHIP ȘI LENCA ¹⁾

(Din rusește)

Podul s'apropiă...

Doi cazaci zdraveni, roșii la față, proptindu-se fără grijă în picioarele lor vânjoase pe scândurile podului... traseră la mal cu atâta putere, de se zdruncinară... aruncară funia și, uitându-se unul la altul, răsuflară ușurați...

— Cald mai e!... — zise stăpânul căruței, trăgând-o pe pod... Și-și scoase șapca din cap...

— Hi!... Hi!..., — răspunse unul din podari... Și, vârându-și mâinile în buzunarele pantalonilor, s'apropiă de căruță și încep să cerceteze cu băgare de seamă, sorbind aerul cu nesaț... Celălalt se așeză pe dușumeaua podului și se chinuă să-și scoată cisma gemând într'una...

Moșneagul și Lenca se suiră pe pod — și, rezemați cu spatele de marginea lui, — se uitau la cazaci...

— Să pornim!... — porunci stăpânul căruței...

— Ai ceva de băut?... — îl întrebă cel care cercetă căruța...

Cel ce se tot căzneă să-și scoată cisma, isbuti în cele din urmă, și, clipind mereu din ochi, încep să se uite cu băgare de seamă înăuntrul carâmbului...

— Nu..., n'am nimic!... Dar... de ce mă mai întrebi? N'ai destulă apă în Cuban?

— Apă?... Da... eu nu-ți cer apă!...

— Ah!... rachiu vrei?... N'am!...

— Și... de ce n'ai?... — urmă trist cel care îl întrebă, pironindu-și ochii pe dușumeaua podului.

— Să plecăm!

Cazacul cel cu cisma și-o trase iar în picior... Celălalt scupă în mâini și apucă de funie... Stăpânul căruței dete să-i ajute... și podul se puse în mișcare...

¹⁾ Urmare. — Vezi No. 24.

— Dar... tu..., moșule..., de ce nu ne-ai da ajutor?... — îl întrebă pe moșneag, cel care ceruse rachiul...

— Nu pot!... — răspunse Arhip, dând jalnic din cap...

— Nu-i nevoie să-i ajuți! Lasă, c'are să poată și singur!..., — se amestecă și cazacul care se căznise atâta cu cisma...

Și, ca și cum ar fi vrut să încredințeze pe moșneag de dreptatea spuselor sale, — se lungi pe puntea podului...

Tovarășul său începă să-l înjure..., dar neprimind nici un răspuns, începă să salte ținându-se cu mâna de de marginea podului...

— Uite..., Lenca..., ce oameni grași și sătui! Ținutul ăsta... pentru țăran e adevărat raiu!..., — șoptea Arhip la urechea lui Lenca, care aplecat peste marginea podului, — privea luciul apei...

Impins într'una de cursul apei, care-l tot izbea cu un sgomot înăbușit, podul se clătină... se legănă... și înaintă încet de tot...

— Porcul! Auzi..., să spună el, că nu pământul e cel vinovat, ci... mâinile sunt de vină!... Și uite... la el..., n'a muncit de când e! mormăia bătrânul... Oare de ce Dumnezeu unora le dă mult și altora prea puțin?...

Și, după ce tăcă o clipă, — ca și cum ar fi așteptat un răspuns dela Lenca, — își dete el singur răspunsul:

— Ca să încerce sufletul omului!... Sufletul, care ar îndrăzni să se răsvrătească..., ar pieri fără să fi avut în viață o clipă de liniște și de bucurie...

Uitându-se mereu în apă, Lenca simțea că i se învârtește capul — și ochii, osteniți de cursul cel repede al valurilor, i se închideau, ca și cum i s'ar fi lipit pleoapele... Șopotitul plicticos al moșneagului, scârțâitul odgonului și pleoscăitul valurilor făceau să-l fure somnul puțin câte puțin..., — ar fi vrut să ațipească la țârm..., — dar deodată simți că-l sgudue parcă ceva și... căză... Deschise ochii mari și se uită în juru-i... Cazacii râdeau legând podul la țârm..., aproape de un buștean ars...

— Ai adormit?... Cât ești de slab! Sue-te'n căruță!... Am să te duc până'n sat... Urcă-te și tu, moșnege..., aici... lângă mine!...

Tot mulțumind cazacului, cu glasul plângător și fărânit, moșneagul se sui în căruță gemând... Lenca se urcă

și el... Și porniră în mijlocul unui vârtej de praf subțire și negru, care sileă pe moșneag să tușească fără încetare...

Cazacul începui un cântec ciudat... Rupea sunetele pe la mijloc și le isprăvea fluierând... Câteodată începea oparte mai mult spunând-o decât cântând-o și... oprindu-se pe negândite... începea altceva cu un glas subțire pițigăiat... Și întindea sunetele cum ai întinde ața unui ghem..., dar... când da peste un nod îl rupea pe neașteptate... Cântecul se potrivea de minune cu stepa nesfârșită..., plictisitoare... și doar ici colo mai schimbată...

Roțile scârțâiau jalnic..., praful plutea..., bunicul tușea dând într'una din cap... Lenca se gândea că peste puțin vor ajunge în satul Cazacilor și par'că vede că va trebui să'nceapă să cânte iar pe sub ferestre cu glas plângător, veșnic acelaș cântec: «Doamne..., Isuse Christoase!...» Și... că haimanalele ulițelor iar au să-i caute pricină... și că femeile au să-l plictisească cu întrebările lor... despre Rusia și... despre atâtea... alte lucruri... Și'n vreme ce răspunde... vede, că bunicul tușește par'că și mai des ca'nainte..., că i se apleacă capul așa de jos, încât, chiar și el, Lenca, se chinue... și-l aude cum vorbește cu glasul-i jalnic... ca de obicei..., suspinând în flece clipă și înșirând poveștile cele mai de necrezut...

... Așa de pildă spune, că... în Rusia... moare lumea pe drumuri și că morții stau... așa... neîngropați... zile 'ntregi..., fiindcă nu se găsește nimeni să-i îngroape..., așa de lihnită de foame e lumea... Și de fapt... așa ceva nu se văzuse niciodată... pe-acolo, pe unde spunea el...

... Și cu toate astea trebuie să le spui toate acestea, ca să ți să poată da de pomană mai mult... Și de multe ori nici n'ai ce face cu atâta pomană... Acasă... ai putea-o vinde cu 40 sau 50 de copeici pudul...,¹⁾ pe când... aici... nimeni nu ți-o cumpără și... de multe ori te vezi silit să arunci bucăți, care altădată ți s'ar fi părut gustoase... Și oare de ce-o fi plecând bunicul așa de des dintr'un sat într'altul? De-ar stă cel puțin câte-o săptămână în fiecare loc! Dar... de unde? Vine... își face raita..., adună cât poate și... pleacă repede mai departe, ca... un hoț fugărit...

Intr'un rând Lenca îl întrebă și de asta... Bunicul plin

¹⁾ Pudul = 16½ kgr.

de amărăciune îi răspunse cam supărat: «Ești prost! Mai bine taci! Nici nu-ți poți închipui, câtă grijă am eu de tine!... Nu poți ști tu... cecece vreau!... De unde știi că nu caut să te fac fericit?... De unde știi că nu caut să te scap de traiul... ticălos... al țăranului?... Mai bine... taci...»

— O să porniți după cerșit?... îi întrebă cazacul, uitându-se la înfățișarea lor prăpădită ..

— Fără indoială..., binefăcătorule!..., — îi răspunse moș Arhip, suspinând...

— Scoală-te, moșule!... Uite..., am să-ți arăt casa... Puteți veni să vă culcați aici...

Moșneagul încercă să se scoale, dar căzută din nou, și lovindu-și coasta de marginea căruței, scoase un strigăt de durere...

— Ascultă..., moșule!..., — îi zise cazacul cu milă... Nu te mai sculă!... De-ai avea nevoie de culcuș, — întreabă de Cerni..., de Andrei Cerni... Așa mă cheamă... Acuma, dă-te jos!... S'auzim de bine!...

Moșneagul și Lenca se treziră în fața unor plopi... Printre mulțimea lor de crengi se zăreau acoperișurile..., pereții de scânduri... În toate părțile, spre dreapta și spre stânga se ridicau șiruri de plopi... Frunzișul lor verde era acoperit cu un praf cenușiu și scoarța trunchiurilor groase și drepte era crăpată din pricina căldurii...

În fața cerșetorilor, între două șiruri de uluci, se întindea o ulicioară strâmtă, în care pierise cazacul, care-i adusese...

Se îndreptară înspre ulicioara ceea cu mersul greoiu al unor oameni cari au umblat mult în viața lor...

— Ei... bine! Cum să umblăm, Lenca? Împreună sau câteunul?... — întreabă moș Arhip..., dar... fără să mai aștepte răspunsul adăogă:

— Ar fi mai bine să umblăm împreună!... Ție lumea îți dă prea puțin!... Tu nu știi cerși!...

— Și ce-o să facem cu prisosul, dacă ne-or da mult? Nu vezi... că nu poți mânca tot?... — răspunse Lenca încruntat uitându-se în juru-i...

— Ce-o să facem, micuțule? Om găsi poate pe cineva, care să ne cumpere cele adunate și... o să ne dea bani... Banul e un lucru foarte folositor... Cu banul n'ai să pieri, după ce-oi muri eu...

Și zâmbind la el cu dragoste, moșneagul mângâia cu mâna capul nepotului său...

— Știi tu, cât am adunat în timpul celei din urmă călătorii, pe care am făcut-o pe apă?

— Cât?... — întrebă Lenca, nepăsător...

— Unsprezece ruble și jumătate! Nu-i așa că-i grozav de mult?

Dar nici numărul rublelor, nici glasul vesel al bunicului nu avură vre-o înrâurire asupra lui Lenca...

— Copile! Copilașule!..., — suspină moșneagul... Așa dar... să pornim fiecare într-o parte?

— Fiecare în câte o parte..

— Ne-am înțeles... Să ne găsim în dreptul bisericii...

— Bine.

Bunicul o luă la stânga ulicioarei, iar Lenca porni drept înainte... Dar... nu făcù nici zece pași și auzi un glas spart, care cântă: «Binefăcătorule..., tăicuță... prea milostive!...» Litania acta părea a fi sbârâitul unei harpe stricate, pe care ai fi atins-o cu palma luând-o dintr'odată dela coarda cea mai groasă până la cea mai subțire... Lenca tresări și-și iuși mersul... Totdeauna, când auzea ruga moșneagului simțea ceva neplăcut și se întristă... și când nu voiau să-l miluiască, moșneagul isbucnea în suspine, — iar Lenca își pierdeă cu totul îndrăzneala...

Tot se mai auzea glasul bunicului, — cu sunetele lui tremurătoare și jalnice, pierzându-se în tăcerea greoaie și somnoroasă a satului... Eră atâta liniște de-ai fi zis că-i noapte!...

Lenca s'apropiă de un gard și se așeză la umbra unui cireș, ale cărui ramuri aplecate ajungeau până'n drum...

De undeva s'auzea zbârâitul unei albine...

Dându-și jos desaga de pe umeri, se culcă cu capul pe ea... Tot uitându-se spre cer prin frunzișul, care aproape îi atingeă obrazul, ațipi, — ascuns de privirile trecătorilor, de iarba înaltă și deasă și de umbra zăbrelelor gardului...

Dar... îl treziră niște sunete ciudate, cari umpleau văzduhul, răcorit de apropierea serii... Cineva plângeă nu departe de el... Erau bocetele unui copil, jalnice și sfâșietoare... Suspinele, — acum se stingeau, — acum începeau din nou și mai tare, apropiindu-se din ce în ce... Ridică capul și se uită în uliță prin frunziș... Zări o fetiță, cam de vre-o

șapte ani, frumoasă, îmbrăcată curat, cu fața îmbujorată, umflată din pricina lacrimilor, pe cari și le tot ștergea din vreme 'n vreme cu poalele fustei sale de pânză albă... Umblă încet, târșindu-și picioarele, stârnind un nor de praf și neștiind nici ea singură, încotro se duce și de ce umblă așa... Avea niște ochi mari negri și umezi, cu o înfățișare de întristare și de amărăciune și niște urechiușe drăgălașe îi ieșeau frumusețea de sub păru-i castaniu, ale cărui șuvițe îi cădeau în neregulă pe frunte, pe obraji și pe umeri...

Și cu tot plânsul ei Lenca o găsea haslie și veselă... Nici vorbă, c'o fi și răutăcioasă!...

— De ce plângi, o întrebă, — sculându-se de jos, când o văzù că s'a apropiat de el... Ea tresări și se opri în loc, încetând pe neașteptate din plâns, dar tot mai suspinând încă încetișor... Dar după ce se uită la el câteva clipe, buzele-i iar începură să-i tremure, fața i se strâmbă, pieptul i se umflă și urmându-și plânsul, plecă...

Lenca simți că se rupe ceva în el și deodată se hotărî s'alerge după ea...

— Nu mai plânge!... Ești fată mare² doar!... E rușine!... începù s'o dojenească, mai înainte de a o ajunge...

Apropiindu-se, i se uită în față și iar o întrebă, dând din umeri cu ifos:

— Ei, bine!... Ce tot plângi atâta?

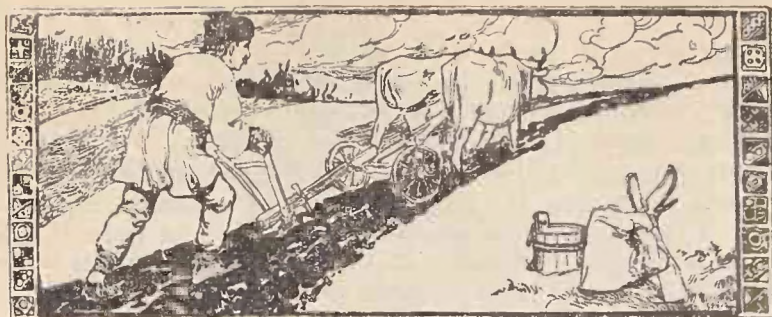
— Da..., da..., — dac'ai fi și tu așa amărât ca mine!... îi răspunse cu glasul întretăiat de sughituri... Și deodată se așeză în praful din drum, își ascunse fața'n mâini și se porni nebunește pe plâns...

Ei!... — și Lenca făcu o mișcare de scârbă... Femeia-i tot femeie... și tu... tot femeie ești...

Dar vorbele astea nu dregeau lucrurile... Lenca se uită cum curgeau lacrimile printre degetele-i subțiri și roșiatice..., se întristă de asta și simțea și el o mare nevoie să plângă... Se plecă spre ea și cu mâna'i-atinse cu mare sfială părul..., — dar în aceeaș clipă, — îngrozit el însuși de îndrăzneala-i, — își trase mâna înapoi...

(Va urmă)

M. Gorki.



CRONICA AGRICOLĂ, ECONOMICĂ ȘI COMERCIALĂ

O nouă mașină de semănat porumb în cuiburi inventată de Americani, va trebui să fie introdusă și de agricultorii noștri, cu atât mai mult cu cât semănatul porumbului cu aceste mașini va fi cu mult mai economic din două puncte de vedere:

Prima condițiune a acestei semănătoare este că porumbul se poate semăna la orice depărtare și la orice adâncime și a doua că semănătura de porumb va fi scăpată de a mai fi mâncată de ciori.

Noua semănătoare este făcută din 2 cuțite în formă de sanie, cari deschid un mic șanț după cum agricultorul dorește ca sămânța să fie îngropată mai adânc sau la suprafața pământului în acest șanț. Boabele cad în șanț din două cutii, cari îndată sunt astupate și pământul îndesat de cele 2 roate mari cari vin în urma cuțitelor.

Cutiile în cari se pun boabele de porumb au niște plăci cari se pot schimba după mărimea boabelor de porumb. În șanțul deschis de cuțite se pot pune 2 până la 4 boabe după voință.

Un marcator lasă un șențuleț tras paralel cu rândul semănat, care arată exact locul unde trebuie să punem mașina când începem din nou lucrarea, cu chipul acesta toate rândurile vor fi paralele și într'o formă depărtată, așa că prașitul ca și moșorăitul porumbului sau rărișatul, se va putea face cu cea mai mare ușurință.

Orice agricultor care se va folosi de această mașină va fi câștigat: 1) Că toate boabele fiind semămate la aceeași adâncime și pământul apăsat pe ele vor răsări deodată și cu mult mai iute, ca în cazul când semănatul porumbului se face după plug, cu piciorul, cu țarușul sau cu sapa, după cum acest mod de semănătură se face mai cu seamă de sătenii noștri și chiar de unii mari agricultori; 2) Producțiunea la pogon va fi mai mare; 3) Se face economie mai multă de sămânță, de oameni și de vite și în loc de sapă se poate întrebuința prașitoarele mecanice. Deci această mașină de

semănat prezintă atâtea foloase de care agricultorul trebuie să țină socoteală mai cu seamă la noi unde brațele de muncă în timpul verei devin din ce în ce mai scumpe. Cu această semănătoare se poate semăna pe zi 6 pogoane.

Fiindcă această semănătoare costă 285 lei, se poate întrebuința nu numai de agricultura mare, dar și de obștile sătești. Unde nu sunt obști sătești, sătenii se pot asocia între ei spre a cumpăra cel puțin 2 semănătoare, având în vedere folosul ce pot avea dela această semănătoare.

Starea timpului și a semănăturilor

Pe la sfârșitul luni Fevruarie ca și în această lună, timpul a început să devie mai răcoros și mai umed; pe lângă ploaie a mai căzut și puțină zăpadă și lapoviță în unele părți ale țării. Ploaia căzută, ca și zăpada, fiind în mică cantitate, astăzi toate semănăturile au trebuință de mălț apă. Chiar în București în noaptea de 6 spre 7 ale acestei luni a căzut puțină zăpadă. Din cauza acestui timp răcoros și umed, semănăturile de primăvară au cam întârziat puțin, cele făcute în Fevruarie au răsărit mai anevoie; iar la cele făcute în această lună până la această dată, răsărirea s'a făcut și mai anevoie din cauza timpului răcoros.

În cât privește semănăturile de toamnă se găsesc în stare destul de bună până la această dată, singură rapița din aceste semănături a suferit puțin în unele localități din cauza frigului din luna Fevruarie ca și viile ne îngropate. În alte țări, ca și la noi, semănăturile de grâne, etc., de toamnă se prezintă bune; cu toate acestea speculanții de grâne din târgurile americane, mai găsesc că în Statele-Unite americane, sunt localități unde semănăturile de grâne lasă ceva de dorit, ca astfel să poată ridica puțin prețul grâului care în săptămâna trecută ajunsese la 17 lei suta de kgr. în târgul dela New-York; la 16 la târgul dela Chicago.

Dacă în această lună până la această dată, timpul a fost ceva mai răcoros, decât cald, după cum trebuia să fie, pe lângă răul că s'a întârziat puțin semănăturile de primăvară, au fost și urmări bune că a întârziat vegetația pomilor roditor și chiar a grânelor de toamnă. În cât privește viile, dacă în unele podgorii nefiind destul de bine îngropate ar fi suferit de frig, deși acest frig în Martie mai n'a fost așa mare și să țină mult timp, se va putea dovedi la tăiat, căci de multe ori exteriorul căpușelor ca și a lemnului, ne poate înșelă.

În rezumat, starea semănăturilor de toamnă, afară de rapiță, ca și semănăturile de primăvară făcute până la această dată, se găsesc în bună stare de creștere.

Târgurile noastre

Cu deschiderea navigației pe Dunăre, afacerile cu cerealele ca și prețul în târgurile noastre, au început a deveni mai bune pentru agricultorii noștri cari mai dispun de ceva rezerve de grâne prin magazii.

Iată în rezumat prețul mijlociu cu care s'au vândut grânele ca și alte produse agricole în târgul dela Brăila, ca și în alte târguri dela noi d'n țară dela 1 Martie și până la această dată:

Grâul, suta de kgr. s'a vândut cu . . .	15—18 lei și — ct.
Secara, idem	11 » » 80 »
Orzul de toamnă, idem	11—12 » » 30 »
Orzul de primăvară, idem	11—12 » » — »
Ovăzul, idem	10—11 » » — »
Porumbul, idem	10—11 » » 40 »
Cincuantinu, idem	12 » » — »
Meiu, idem	10— » » 50 »
Fasolea, idem.	22 » » 70 »

Târgurile străine

Afacerile cu cerealele ca și prețurile în aceste târguri, deocamdată n'au nici o însemnătate, căci în cele mai multe târguri prețurile sunt aproape aceleași.

Astfel la târgul din Paris grânele indigene s'au vândut cu 26—28 l.; grânele mijlocii cu 19—20 l. și 50 ct.; secara cu 17 l. și 50 ct.; orzurile cu 17—20 l. și 50 ct.; ovăzurile indigene cu 18—22 l. și 50 etc și cele străine cu 18—20 l. și 50 ct.; făina cu 37—39 l. și 80 ct.; porumbul cu 19 l. și 50 ct.; fasolea cu 32—36 l.; mazărea cu 32—38 l. și lintea cu 35—54 l. In alte târguri franceze, grâul s'a vândut cu 26 l. și 80 ct., secara cu 17 l. și 50 ct.; orzul cu 18 l. și 39 ct. și ovăzul cu 19 l. și 7 ct.

In târgul din Germania, la Hamburg, grâul s'a vândut cu 19 l. și 50 ct.; secara cu 13 l. și 50 ct.; orzul cu 13 l. și 90 ct. și ovăzul cu 13 l. și 20 ct.

La Berlin, grâul s'a vândut cu 25 l. și 28 ct.; secara și ovăzul cu 19 l. și 25 ct.

La Strasburg, grâul s'a vândut cu 27 l.; secara cu 20 l.; orzul cu 22 l. și ovăzul cu 21 l. și 25 ct.

La târgurile din Belgia, grânele s'au vândut cu 17—19 l. și 50 ct.; secara cu 13—15 l.; orzul cu 15—16 l. și 70 ct. și ovăzul cu 16 l. și 88 ct.

La Londra, grâul s'a vândut cu 19 l. și 25 ct.; secara orzul și ovăzul cu 12—13 l. și 80 ct.

La târgul din Viena, grâul s'a vândut cu 25 l.; secara cu 21 l. și 52 ct.; orzul și ovăzul cu 16 l. și 50 ct.

La Budapesta, grâul s'a vândut cu 23 l. și 12 ct.; se-

cară cu 16 l. și 70 ct.; orzul cu 25 l. și 50 ct. și ovăzul cu 17 l. și 80 ct.

La Groning (Olanda), grâul s'a vândut cu 18 l. și 75 ct.; secara 10 l.; orzul cu 17 l. și 50 ct. și ovăzul cu 15 l. și 75 ct.

La Milan (Italia), grâul s'a vândut cu 26 l.; secara cu 19 l.; orzul cu 21 l. și ovăzul cu 18 l.

La Geneva (Elveția), grâul s'a vândut cu 22 l. și 50 ct., secara cu 18 l. și 75 ct.; orzul cu 17 l. și 50 ct. și ovăzul cu 18 l. și 25 ct.

La târgul din New-York (America), grâul s'a vândut cu 17—18 l. și 33 ct.; secara cu 15 l. și 75 ct.; orzul cu 14 l. și 85 ct. și ovăzul cu 10 l. și 85 ct.

La Chicago, grâul s'a vândut cu 17—22 l.; secara cu 16 l. și 57 ct.; orzul cu 14 l. și 88 ct. și ovăzul cu 9 l. și 38 ct.;

La târgul din Algeria și Tunis (Africa), grânele roșii s'a vândut cu 26 l. și 50 ct.; grânele albe cu 25 l. și 50 ct.; orzul cu 16—17 l. și ovăzul cu 15—16 l.

În toate târgurile străine prețurile sunt socotite pe suta de kgr. ca măsura cea mai bună.

V. S. Moga.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Domnule Administrator,

Cunoscută fiind reputația de care se bucură revista „Albina” incomparabilă cu cele similare, vă rog, să mă înscrieți printre abonații d-voastră. Regret că până acum n'am cunoscut-o de aproape.

Seb. Ghinescu

Inv. dir. cât. Cavargic, com. Pazarlia,
jud. Constanța.

CONVOCARE

În ziua de 13 Martie 1911, neîntruindu-se numărul de membrii necesar pentru a se putea ține adunarea generală, se aduce la cunoștința d-lor membrii ai *Societății culturale „Steaua”*, că adunarea va avea loc Dumineca viitoare 20 Martie 1911, la Administrația Domeniului Coroanei, Str. Știrbei-Vodă No. 3, ora 4 d. a., când se va ține cu ori-câți membrii vor fi de față, potrivit statutelor.

Comitetul.



CORPURILE LEGIUITOARE

Camera. — Primele ședințe au fost ținute sub prezidența d-lui *General Scheletî*, prezident de vârstă. După mai multe discuțiuni, s'au verificat titlurile deputaților. S'a ales biroul: prezident d. *C. Olănescu*; viceprezidenți d-nii: *M. Seulescu*, *M. Vlădescu*, *D. Greceanu* și *M. Deșliu*, apoi secretarii, censorii și diferite comisiuni.

La 10 Martie d. *Virgil Arion*, raportorul comisiei de răspuns la mesajul tronului, citește proiectul adresei.

Senatul. — Verificarea titlurilor se face sub prezidența d-lui *Teodor Rosetti*. Aci discuțiile au fost mai lungi ca la Cameră.

La 10 Martie s'a ales biroul: Prezident d. *G. Gr. Cantacuzino*, viceprezidenți: d-nii *Petre Missir*, *General Argetoianu*, *General Tell* și *Al. Calimachi*. Apoi s'au ales secretarii, chestorii și diferite comisiuni.

BIBLIOGRAFIE

În „Biblioteca pentru toți“ a apărut un volum de **Nuvele alese de F. Dostoewski**, cuprinzând una din cele mai frumoase bucați ale marelui scriitor rus: *Gazda. Nunta și Un roman în nouă scrisori*.

Traducerea acestor nuvele e făcută de d. B. Marian.

Prețul 30 bani, de vânzare la toate librăriile din țară.

Catalogul complet al acestei Biblioteci, care cuprinde peste 600 volume alese din capodoperele ale literaturilor române și streine, a se cere la Librăria Editoare Leon Alcalay — București.



CALUGĂRUL ȘI HOTUL

(după alții)

Inserase de-abinele, când părintele Nazarie dela mănăstirea Vrabia se 'ntorcea spre chilie cu desagașele pline de merinde în spate și în pungă cu câteva zeci de lei adunați de pe la creștinii evlavioși. Razele Lunei abia străbăteau, printre crengile încă neînfrunzite. Când se află cam pe la mijlocul potecei din pădure, de odată se pomeneste cu un hoț zdrențuros care-i pune pistolul în piept, zicând :



— Binecuvintează părinte și dă ba banii încoace. Voi la mănăstire, n'aveți nevoie de ochiul dracului.

Călugărul văzând că n'are încotr'o, scoate din sin punga și-o dă hoțului. Dar par'că răsgândindu-se, zice :

— Să-ți dau banii? Dar cum să mă creadă starețul că am dat-o unui hoț, ca să nu mă uciză? E om necrezător și mă va pedepsi rău. Fă bu-

nătate, deci, și împușcă ici în poala antereului, va fi dovadă că m'am împotrivit și că mi-ai luat-o cu sila.

— Dacă voești, te împușc în mână ori în picior, tot una mi-i. Va fi dovadă și mai bună, zise hoțul în zeflemea.

— Asta nu. Ajunge cât îți zic. E păcat prea mare, fiule, să verși sângele meu.

Hoțul slobozi pistolul într'o parte a antereului.

— Ia seama, să nu m'ajungă glonții, face călugărul.

— Fii pe pace, pistolul e încărcat numai cu pulbere. Nu-s ucigaș. Speriu și eu câte-un drumet. Imi dă punga, bun bucuros că-i las viața. Cu nițel praf, îi fac bucurie: crede c'a scăpat din cine știe ce primejdie. Și am bani fără multă bătae de cap.

— Dacă-i așa, — las pe mine, se gândi părintele Nazarie, care erà bătrân verde și voinic. Aruncă desagele jos, puse hoțului mâna în piept, îl trânti, de duduî pământul, și-i zise:

— Vezi? Sunt mai tare decât tine și te-ași putea bate măr; dar Hristos ne poruncește să fim blânzi și buni, chiar cu dușmanii noștri. Punga nu ți-o dau și nici n'o să mi-o poți lua. Te sfătuesc însă că mai bine ar fi să te faci om de treabă, că vezi, cine fură nu cumpără, dar nici cinste nu petrece. Ți se poate întâmpla, fătul meu, și mai reu. S'o neneri un drumet cu pistolul încărcat și te-i pomeni c'un glonte, care dacă te-ar ucide, ți-ar face un bine; dar mai reu va fi că te va lăsa beteag, calic pe viață. Nu, fiule, meșteșugul tău e blestemat de oameni și urât de Dumnezeu.



— Sunt urgisit, părinte. In sat nime nu-mi dă de lucru. Am nume reu, zise hoțul.

— Pun eu cuvânt la negustorul care a ținut în tăiere pădurea mănăstirei, să te primească. Prin muncă și rugăciune se izbăvesc cele mai mari fără de legi. Mântuitorul a zis: «Nu voiu moartea păcătosului, ci să se 'ntoarne și să fie viu.»

Când ieșiră din pădure, Luna se ridicase măreață pe cer. Intâia-și dată hoțul o privi cu drag, fără ură și fără teamă. Nu-i mai erà frică de razele-i argintii.

Neculcea.

MOARTEA MUȘTELOR

Hârtia de omorât muște se prepară astfel:

In 150 gr. de apă, fierbeți 6 gr. de quassia amară. După ce ați strecurat adăogați 25 gr. de melasă și întindeți pe hârtie sau pe farfurii.

(Calendarul ilustrat pe 1898).

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE

*Tablou de numerile titlurilor de rentă 5%, amortibilă din 1903,
împrumutul de 185.000.000 lei, eşite
la sorți la tragerea dela 16 Februarie—1 Martie 1911*

Valoare nominală 1.079.000 lei a 16-a tragere

38 titluri a 5.000 lei

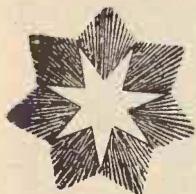
161047	161762	163010	163836	164213	165188	165693	165805	166024	166321	166791
161074	162262	163238	163856	164400	165312	165796	165818	166185	166357	166840
161538	162627	163323	163934	164655	165315	165804	165954	166223	166578	167174
161723	162865	163781	164173	165180						

130 titluri a 2.500 lei

139022	141664	144811	147034	149514	151902	153411	154613	156030	158374	159432
139113	142469	144843	147051	149579	152148	153526	154798	156078	158467	159467
139438	142578	145190	147361	149745	152330	153536	155208	156134	158500	159661
139632	142590	145299	148003	149977	152462	153554	155209	156224	158809	159833
139649	143095	145400	148487	150015	152474	153765	155236	156290	158882	159923
139713	143103	145429	148931	150230	152560	154091	155376	156521	158892	160088
140042	143128	145447	148966	150331	152780	154170	155592	156732	158191	160194
140622	143177	145513	149109	150384	152913	154244	155695	156863	159050	160614
140639	143612	145919	149171	151085	152934	154380	155697	157093	159057	160671
141019	143706	146252	149195	151489	152952	154438	155945	157346	159172	160692
141160	143896	146279	149255	151686	153142	154488	155947	157901	159219	160903
141485	144667	146478	149391	151900	153302	154531	155958	158032		

324 titluri a 1.000 lei

83021	86285	90572	97289	101912	106162	111222	116172	119626	124900	130085	135304
83026	86527	90880	97663	102005	106602	111335	116191	119821	125303	130419	135331
83095	86550	90975	97700	102705	107170	111555	116320	120058	125424	130672	135345
83151	86610	91174	97738	102760	107348	112218	116507	120238	126371	131020	135572
83211	86745	91298	97759	102764	107384	112398	116551	120284	126379	131215	135592
83297	86843	91600	97775	102884	107386	112409	116726	120294	126637	132070	135630
83391	86851	91828	97823	102916	107416	112733	117113	120620	126693	132280	135991
83640	86907	92408	98080	103133	107770	112735	117344	121229	126961	132377	136138
83750	87076	93026	98378	103455	107918	113061	117657	121344	127022	132618	136174
83767	87167	93053	98393	103711	108030	113136	117670	121355	127120	132760	136202
83883	87317	93158	98465	103804	108174	113446	117677	121356	127627	132961	136476
84069	87659	93356	98701	103992	108188	113583	117731	121153	127628	133196	136533
84301	87797	93834	99264	104249	108335	113881	117914	121511	127863	133363	136562
84358	87990	93982	99726	104282	108474	114251	117938	121797	128002	133419	136649
84440	88250	94335	99737	104286	108572	114748	117988	122134	128161	133755	136684
84567	88423	94949	99774	104300	108743	114937	118137	122375	128322	133835	136893
84578	88539	95910	100022	104310	108828	114987	118290	122724	128333	134024	136908
84684	88854	95995	100313	105022	109019	115056	118329	122832	128551	134089	137024
85110	88859	96019	100642	105059	109063	115058	118343	123078	128595	134156	137119
85176	88875	96049	100685	105222	109078	115101	118461	123454	128924	134190	137383
85319	89545	96118	100806	105259	109560	115125	118590	123489	128988	134255	137787
85756	89625	96152	100960	105263	109644	115340	119061	123542	128985	134351	137931
85759	89751	96218	101070	105296	110201	115407	119317	123960	129042	134471	138119
86095	90050	96489	101080	105359	110567	115502	119440	124171	129074	134879	138475
86218	90062	96510	101246	105576	110629	115563	119443	124246	129256	134967	138500
86221	90100	96633	101642	105588	110658	115882	119459	124378	129496	135197	138542
86248	90485	97222	101808	105772	111036	116052	119579	124778	129537	135282	138704



„STEUA“

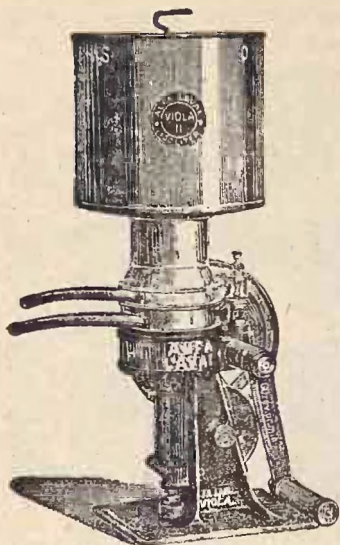
Societatea „Steaua“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare)

Aglaiă Tomaziu (Dorohoi), 2 lei; Gh. Nichifor (Dorohoi), 2 lei; IIsaiftanu (Dorohoi), 1 leu; Gh. Popovici (Dorohoi), 1 leu; Gh. Puține (Dorohoi) 1 leu; Em. Oanea (Dorohoi), 1 leu; I. Trufin (Dorohoi), 1 leu; D. Tomșa (Dorohoi), 1 leu; Gh. Kădășanu (Dorohoi), 1 leu; Gr. Soltuzu (Dorohoi), 1 leu; M. Andreescu (Dorohoi) 1 leu; C. Ștefănescu (Dorohoi), 1 leu; I. M. Nimereanu (Dorohoi), 1 leu; I. Serghie (Dorohoi), 1 leu; C. Grecu (Dorohoi), 1 leu; C. Cavronschi (Dorohoi), 1 leu; I. Scripcă (Dorohoi), 1 leu; Al. Borcea (Dorohoi), 1 leu; Romulus Filipescu (Dorohoi), 1 leu; Vasile Oanea (Dorohoi), 1 leu; I. C. Străchinescu (Dorohoi), 1 leu; C. Cristea (Dorohoi), 1 leu; C. Zamfirescu (Dorohoi), 1 leu; Minodora Scriba (Dorohoi), 1 leu; Maria Nimereanu (Dorohoi), 1 leu; Em. Gheorghin (Dorohoi), 2 lei; Maria Teodorescu (Dorohoi), 1 leu; Clemansa Jalubă (Dorohoi), 1 leu; Apozia Vasiliu (Dorohoi), 1 leu; H. Iftodiu (Dorohoi), 1 leu; C. Ilucă (Dorohoi), 1 leu; I. D. Manoliu (Dorohoi), 1 leu; Conuseu Vasile (Dorohoi), 1 leu; Th. Tottea (Dorohoi), 1 leu; Gh. V. Nestor (Dorohoi) 1 leu; V. Halaicu (Dorohoi), 1 leu; Gh. I. Berejan (Dorohoi), 1 leu; Hrâmbu (Dorohoi), 1 leu; Ilaria Totea (Dorohoi), 1 leu; Mihai Bărceanu (Dorohoi), 1 leu; V. Enache (Dorohoi), 1 leu; Th. Hodoroab (Dorohoi), 1 leu; Ciucă Elena (Dorohoi), 1 leu; N. Vieru (Dorohoi), 1 leu; G. G. Burghiu (Dorohoi), 10 lei; M. Salust (Dorohoi), 1 leu; Hava Leia Iager (Dorohoi), 1 leu; M. Roza (Dorohoi), 1 leu; Filip Gluchmann (Dorohoi), 10 lei; Elena Borcea (Dorohoi), 1 leu; Gh. Th. Cărăușu (Dorohoi), 1,50 lei; I. Tucaliuc (Dorohoi), 1 leu; N. Pieptu (Vaslui), 2 lei; M. Trofin (Vaslui), 1 leu; I. Carare (Vaslui), 1 leu; C. Gh. Axinte (Vaslui), 1 leu; I. Antohe (Vaslui), 1 leu; V. Popovici (Vaslui), 1 leu; C. Cercei (Vaslui), 1 leu; C. Mărdărescu (Vaslui), 1 leu; M. Faifer (Vaslui), 1 leu; N. Sozbă (Vaslui), 1 leu; Gh. Flondur (Vaslui), 1 leu; D. Ionescu (Vaslui), 1 leu; Th. Carare (Vaslui), 1 leu; Ecat. Moisiu (Vaslui), 1 leu; Eleon. Cogălniceanu (Vaslui), 1 leu; N. Neștianu (Vaslui), 1 leu; Profira Trofin (Vaslui), 1 leu; Gh. Topor (Vaslui), 1 leu; C. Obreja (Vaslui), 1 leu; Gh. Pintilii (Vaslui), 1 leu; V. Cornescu (Dorohoi), 1 leu; A. Cristescu (Dorohoi), 1 leu; Dem. C. Bungețianu (T.-Severin), 2 lei; Em. Chițimia (T.-Severin), 1 leu; M. Virt (T.-Severin), 1 leu; F. G. Păunescu (T.-Severin), 1 leu; Stătie Ionescu (T.-Severin), 1 leu; I. G. Ișverceanu (T.-Severin), 1 leu; Maria Simzianu (T.-Severin), 1 leu; I. Stoichițescu (T.-Severin), 1 leu; Elena Ștefănescu (T.-Severin), 1 leu; Gh. Crăniceanu (T.-Severin), 1 leu; I. Darvareanu (T.-Severin), 1 leu; Pr. St. Ionescu (T.-Severin), 1 leu; D. Viașu (T.-Severin), 1 leu; I. Neghină (T.-Severin), I. B. Morjan (T.-Severin), 1 leu; G. Sabiescu (T.-Severin), 1 leu; P. I. Varlam (T.-Severin), 1 leu; M. Strechescu (T.-Severin), 1 leu; C. Dumitrașcu (T.-Severin), 1 leu; N. St. Ionescu (T.-Severin), 1 leu; Elena Ivanciu (T.-Severin), 1 leu; E. Ruptureanu (T.-Severin), 1 leu; Gh. Bazavan (T.-Severin), 1 leu; Gh. Tomescu (T.-Severin), 1 leu; M. Pretorian (T.-Severin), 1 leu; Gh. Rusu (T.-Severin), 1 leu; I. Ionașcu (T.-Severin), 1 leu; Gr. Vuescu (T.-Severin), 1 leu; D. Nicolescu (T.-Severin), 1 leu; St. Pasmangiu (T.-Severin), 1 leu; Gh. Nicolescu (T.-Severin), 1 leu; I. Butoiu (T.-Severin), 1 leu; C. Gherghinescu (T.-Severin), 1 leu; I. Ionescu (T.-Severin), 1 leu; Gh. Roșulescu (T.-Severin), 1 leu; N. Șofican (T.-Severin), 1 leu; V. Luca (T.-Se-

verin), 1 leu; Marcu Popescu (T-Severin), 1 leu; Gh. P. Ciuhurezu (T-Severin), 1 leu; D. Cerbulescu (T-Severin), 1 leu; N. Erceanu (T-Severin), 1 leu; S. Bărbătescu (T-Severin), 1 leu; N. Dăescu (T-Severin), 1 leu; N. B. Ismana (T-Severin), 1 leu; I. Drăghici (T-Severin), 1 leu; I. Covlescu (T-Severin), 1 leu; Gr. Păunescu (T-Severin), 1 leu; N. Jianu (T-Severin), 1 leu; V. Pretorian (T-Severin), 1 leu; Gh. Roșulescu (T-Severin), 1 leu; I. Crivineanu (T-Severin), 1 leu; M. Dumitrescu (T-Severin), 1 leu; Elena Popescu (T-Severin), 1 leu; I. N. Rusănescu (T-Severin), 1 leu; P. Marinovici (T-Severin), 1 leu; N. Coifan (T-Severin), 1 leu; A. V. Modălcă (T-Severin), 1 leu; V. Ochia (T-Severin), 1 leu; N. Ciortan (T-Severin), 1 leu; Gh. Giurumescu (T-Severin), 1 leu; Gh. Georgian (T-Severin), 1 leu; I. Trandafirescu (T-Severin), 1 leu; C. Evulescu (T-Severin), 1 leu; R. Gomoiu (T-Severin), 1 leu; S. Iscrulescu (T-Severin), 1 leu; T. Ciobanu (T-Severin), 1 leu; Pr. I. Iorgulescu (T-Severin), 1 leu; S. Popescu (T-Severin), 1 leu; S. Păunescu (T-Severin), 1 leu; I. Zavideanu (T-Severin), 1 leu; M. Presură (T-Severin), 1 leu; T. Popescu (T-Severin), 1 leu; Gh. M. Guran (T-Severin), 1 leu; S. Popescu (T-Severin), 1 leu; V. Păsărescu (T-Severin), 1 leu; Ilie Popescu (T-Severin), 1 leu; P. Popescu (T-Severin), 1 leu; D. Danciu-lescu (T-Severin), 1 leu; I. M. Racoveanu (T-Severin), 1 leu; Pr. Gh. Ionescu (T-Severin), 1 leu; A. Giurescu (T-Severin), 1 leu; N. Popescu (T-Severin), 1 leu; I. Blaja (S-Severin), 1 leu; Elena Haldan (T-Severin), 1 leu; V. Topală (T-Severin), 1 leu; C. Danubianu (T-Severin), 1 leu; C. Pavnutescu (T-Severin), 1 leu; C. Mărgineanu (T-Severin), 1 leu; M. Bănescu (T-Severin), 1 leu; I. C. Guran (T-Severin), 1 leu; V. Botgros (T-Severin), 1 leu; Ilie Vâlceanu (T-Severin), 1 leu; Victor Ionescu (T-Severin), 1 leu; B. Bazăvan (T-Severin), 1 leu; I. P. Mănescu (T-Severin), 1 leu; D. Danubianu (T-Severin), 1 leu; M. I. Popescu (T-Severin), 1 leu; C. Câmpeanu (T-Severin), 1 leu; C. Stuparu (T-Severin), 1 leu; I. Isvoranu (T-Severin), 1 leu; Gr. Balica (T-Severin), 1 leu; P. Popescu (T-Severin), 1 leu; I. Barbălată (T-Severin), 1 leu; Gh. Cerbulescu (T-Severin), 1 leu; I. Taloi (T-Severin), 1 leu; D. Cercel (T-Severin), 1 leu; N. Cioclov (T-Severin), 1 leu; I. Olteanu (T-Severin), 1 leu; C. Sănduțu (T-Severin), 1 leu; M. Vitcu (T-Severin), 1 leu; Gh. Mitucă (T-Severin), 1 leu; D. Moșteoru (T-Severin), 1 leu; Gh. Stuparu (T-Severin), 1 leu; I. Gh. Fortuneanu (T-Severin), 1 leu; I. V. Popescu (T-Severin), 1 leu; Gh. Iovițiu (T-Severin), 1 leu; I. Păunescu (T-Severin), 1 leu; V. Părvănescu (T-Severin), 1 leu; N. Tănănescu (T-Severin), 1 leu; N. Sărbulescu (T-Severin), 1 leu; I. Firu (T-Severin), 1 leu; Fl. Vlădescu (T-Severin), 1 leu; C. Cutuiu (T-Severin), 1 leu; V. Părvulescu (T-Severin), 1 leu; I. Cornilescu (T-Severin), 1 leu; I. M. Gârjoabă (T-Severin), 1 leu; Oc. Constantinescu (T-Severin), 1 leu; A. Niculescu (T-Severin), 1 leu; C. Buteică (T-Severin), 1 leu; M. Giugiuc (T-Severin), 1 leu; M. Istodorescu (T-Severin), 1 leu; E. Răducănescu (T-Severin), 1 leu; Pr. G. M. Seiculescu (Teleorman), 1 leu; I. M. Ionescu (Teleorman), 1 leu; A. I. Lăzărescu (Teleorman), 1 leu; Pr. Botez I. Ionescu (Teleorman), 1 leu; C. Chirculescu (Teleorman), 1 leu; I. C. Pappia (Teleorman), 2 lei; Al. Angelescu (Teleorman), 1 leu; Marius Alhcearliu (Teleorman), 1 leu; M. Apostolescu (Teleorman), 1 leu; I. Popescu (Teleorman), 1 leu; Maria Stoică (Teleorman), 1 leu; N. Albu (Teleorman), 1 leu; G. Dianu (București), 20 lei; Gh. Adamescu (București), 10 lei; Caterina Adamescu (București), 2 lei; Col. P. Zamfirescu (București), 2 lei; Ion Hălăceanu (București), 2 lei; Pavel Chirițescu (București), 2 lei; Locot. G. Chirițescu (București), 2 lei; I. P. Chirițescu (București), 2 lei; Gh. Adamescu (București), 5 lei; M. Crivianu (Romanăți), 1 leu; M. Bonciu (Romanăți), 1 leu; N. Rădulescu (Romanăți), 1 leu; N. Negreș (Romanăți), 1 leu; Z. I. Prună (Romanăți), 1 leu; I. S. Dumitrescu (Romanăți), 1 leu; Filip Radulian (Romanăți), 2 lei; Ilie Preda (Romanăți), 1 leu; A. Popescu (Romanăți), 1 leu; I. M. Popescu (Romanăți), 1 leu; Toma Apostolescu (Romanăți), 1 leu; N. Popescu (Romanăți), 1 leu.

(Va urma).



Depozit general pentru România de mașini și unelte, inginer Marcus & Berlescu, București, str. Doamnei 21. „Lăptării model” din renumitele Fabrici:

ALFA-SEPARATOR

din

Stockholm, Paris, Berlin, Viena, Budapesta

și din fabrica

Bergedorfer Eisenwerk, Soc. anom.
Bergedorf

Se găsesc în permanență în depozit:

Separatoare Alfa-Laval, putinele de unt, mașini și scânduri de frământat untul, încălzitoare și recitoare de lapte, câni și bidoane, aparate pentru controlul și analiza laptelui, forme de unt, hârtie pergament, etc.

Unelte pentru creșterea vitelor, trocare, sonde, foarfeci de tuns, mărci de urechi pentru însemnat vitele; lanțuri speciale, etc., aparate pentru cloceirea artificială și creșterea păsărilor.

Toate mașinile necesare pentru instalațiuni de Lăptării cu abur. Mașinile Alfa-Separator sunt singurele adoptate de către toate lăptăriile Domeniilor Coroanei, de către lăptăriile cooperative sătești, de „Lăptăria București” și de toate lăptăriile mai mari din țară.

La cerere se trimite gratuit *catalogul*.

PURGEN

CU RENAME UNIVERSAL. Recomandat de medicii în toată lumea pentru adulți și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra *constipațiunii*, *congestiunii* și *migrenei*, plăcut la gust, nu produce colici și n'are efecte rele asupra organismului.

Cel mai economic, cutia cu 25 purgative lei 1.50

Rugăm a se refuza pastilele cari nu vor avea această

**PURGEN
BAYER**

inscripție, căci sunt false, vătămătoare și produc colici



ARTIFICII

splendide, de un efect grandios, Importate dela o renumită fabrică din Anglia

LAMPIOANE

foarte frumoase și durabile în diferite culori și forme

GHIRLANDE, CONFETTI, SERPENTINE, ARTICOLE DE TOMBOLA

și toate articolele pentru

SERBARI DE VARA ȘI PETRECERI CÂMPENEȘTI

FILIP LINDENBERG

BUCUREȘTI, Strada Smârdan, 15

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA“

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudra lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul Dv. ca neevitabile dacă vi s'ar oferi aceste preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.



Crema și Pudra „FLORA“ se pot întrebuița fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de Institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «Crema și Pudra „Flora“ nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuințare îndelungată pot vătăma sănătatea». — Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen „Flora“ (apă de păr), curăță mătreața după câteva întrebuințări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire se restituie costul pentru oricare din aceste preparate.

PECTOSIN ITEANU

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfistemul pulmonar etc. Sticla lei 3. — La Droguerii și farmacii.

Hemoforul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituente ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă poftă de mâncare pierdută, suveran pentru a combate anemia lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea (poală albă la femei) Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul, etc. Hemoforul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici Prof. dr. Buičiu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. —

La Droguerii și farmacii.



Nevralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales nevralgice, precum și orice dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuințarea

Pastilelor Nevralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon lei 2.50, o dosă 50 bani. La Droguerii și Farmacii.